

se mu jermenček raztrga. Krepka kletev se izmota iz njegovih ust. Tretji se hoče umiti, pa mu milo odleti daleč pod postelj. Mesto da bi ga hitro spravil izpod postelje, mora prej parkrat zakleti. Neki mlad kmet je oral in med oranjem klel, da se je kadilo. Nekdo ga je opozoril, da je to s krščanskega stališča grešno. Pa je menil kmetič: »Saj ne mislim resno.« — »Potem pa si podoben psu, ki laja proti mesecu!«

Najhujše pa je to, da se kletev nekako podeduje od roda do roda: kakor starejše ptice pojejo, tako mladiče naučijo. In prav to je napotilo nekatere države, da so vpeljale kazni za javno preklinjanje. To je storila pred leti Anglija. Hrvatska vlada je pred svetovno vojno izdala naslednjo naredbo: »Grda navada preklinjanja se je tudi med šolsko mladino razširila v strahotni meri. Opaža se, da ne samo odrasli, marveč tudi šolarji na javnih prostorih z brezobzirnostjo, ki spričuje mehnično navado, izgovarjajo med najbolj običajnim razgovorom kletvice, s katerimi preklinjajo Boga, svetnike, križ itd. Sveta dolžnost je ne samo posameznikov, marveč oblasti, zlasti pa tistih, ki nadzorujejo vzgojo mladine, porabiti vsa sredstva, da se iztrebi to zlo, ki je vsakemu pametnemu človeku in tudi narodu v sramoto. Zato se pozivajo občinski uradi in učitelji, da obračajo temu zlu posebno pažnjo, da poučijo mladino o ostudnosti te grehote ter vsak slučaj strogo kaznujejo.« Zelo pametna in umestna uredba, potrebna danes desetkrat bolj ko v prejšnji dobi, in sicer za Slovenijo ravno tako kakor za Hrvatsko in za druge pokrajine! Preklinjanje je sramota za izobražen narod. Naj se tega zavedajo pristojne oblasti, naj store svojo dolžnost vzgojitelji mladine, naj prosvetne organizacije priredijo križarsko vojno zoper preklinjanje!

*

Sv. Lenart v Slov. goricah. Prosvetno društvo »Zarja« vprizori na binkošti, dne 20. maja,

v svoji dvorani po večernicah ob treh popoldne materinski dan. Uljudno vabi vse svoje znance in prijatelje od blizu in daleč, predvsem pa vse matere in druge, ki čutijo v svojih srcih globoko ljubezen in spoštovanje do matere in razumevanje neskaljenih, nedolžnih oči otrok, najljubših prijateljčkov samega Sinu božjega, naj ne zamude izredno lepe prireditve. Proslava je en sam slavospev dobrim našim materam, ki mora po pestrem in ljubkem programu vsakemu seči v srce. Je pa ta proslava dvodelna: proslava zemeljske matere, ki doseže svoj cilj v deklamacijah od najmanjših materinih ljubljencev, dalje v dveh prizorih p. Evstahija: »Potrpeti je treba z otroki« in »Pismo« ter materinskih pesmi, ki jih poje moški, mešani in ženski zbor. Proslava nebeske Matere pa pride po deklamacijah in prizoru, kjer Jezušček išče cvetk za svojo Mamičo, ljubko do izraza. Vkljub pestremu programu bo proslava kratka, pa ne zamudite!

Ormož. Prosvetno društvo od Sv. Tomaža vprizori na binkoštno nedeljo ob 16. uri v kletarski dvorani v Ormožu zanimivo Nušičevo igro »Gospa ministrovka« v 4 dejanjih. Na svidenje!

Vuhred. Malokdaj Vam imamo kaj poročati iz našega kraja, a še to so same žalostne vesti. — Tako Vam danes poročamo, da smo pokopali svojega dobrega župnika. Nad 23 let je bil med nami ter si s svojo dobrohotnostjo pridobil našo ljubezen. Ze več let so razne bolezni mučile našega g. župnika, dne 7. maja pa je po hudi srčni napaki srčna kap mu pretrgala nit zemeljskega življenja. Pokopali smo ga v sredo križevega tedna. K pogrebu je prišlo deset duhovnikov in veliko ljudstva iz domače in tudi sosednjih župnij. V cerkvi so bile najprej molitve duhovnikov, potem sv. maša g. vuzeniškega dekana Hüttnerja in ganljiv govor g. brezniškega župnika o oblasti, ki jo je duhovnikom izročil Kristus. Na pokopališču so govorili gg. vuzeniški dekan, poslanec Pahernik in trgovec Minarik. Zapeli pa so v slovo: pred župniščem vuhredski, v

Velika Nedelja. Na pobudo Katoliške akcije priredi Bralno in izobraževalno društvo »Mira« v Veliki Nedelji na binkoštni pondeljek dne 21. maja, ob treh popoldne, na grajskem dvorišču velik pevski koncert. Sodelujejo pevski zbori dekanjskih župnij. K obilni udeležbi vabi: Bralno in izobraževalno društvo »Mira«.

Središče ob Dravi. Z veseljem smo pričakovali dneva, kdaj se nam Društveni dom zopet odpre. In dočakali smo, ker nam je banska uprava v Ljubljani pravila odobrila ter smo ustanovili društvo »Narodna prosveta«. Ponovno vabimo vse domačine in sosede, da v velikem številu pridno zahajajo k igram in predavanjem, ki se bodo izvajale na našem odru. Otvoritev Društvenega doma se vrši na binkošti, obenem združena s krasno igro »Črnošolec«, drama v petih dejanjih. Igra je vzeta iz kmečkega življenja in je pretresljive vsebine. Ker bo predstava dolgo trajala, se prične točno ob treh popoldne. Zato prosimo točne udeležbe. Med odmori bode igral tamburaški zbor. Predprodaja vstopnic je pri g. Jankotu Štamberger, na dan prireditve od 8. ure zjutraj naprej. Vstopnina znaša: sedež 5 Din, stojišča 3 Din. K obilni udeležbi vabi odbor. Bog živi!

cerkvi in na pokopališču pa ribniški pevec! Naj počiva v miru pri nas naš dobri gospod! — Za upravitelja naše župnije je imenovan g. marenberški dekan.

Vuhred. (Pokojnemu g. župniku Henriku Hrašovec v spomin!) Bil je najlepši spomladanski dan, v bujnem mesecu maju, a nad idiličnim Vuhredom ob šumeči Dravi je v sredo, dne 9. maja, plavala tuga in žalost: Vuhred se je za vedno poslavljal od svojega ljubljene g. župnika Henrika Hrašovec in možje Pohorci so jokali. 24 let župnikovanja tukaj bi poteklo letos dne 1. decembra, 50 let mine v jeseni, ko je bila postavljena planinska roža, gotska župna cerkev tukaj, ne prve in ne druge obletnice mu ni bilo usojeno dočakati. Doma iz solčnih Slovenskih goric iz lepe Prlekije, od Sv. Jurija ob Ščavnici, počiva sedaj ob vznožju zelenega Pohorja. Iz časa svojega službovanja se je rad spominjal Šoštanja in lepih Pernic. Počivaj v miru!

Marenberg. Pred kratkim se je zgodila v Zgornji Vižingl huda nesreča. Posestniški sin Ivan Kelenberger je nalagal steljo na voz,

izpod šak človeško telo. Pograbil sem neznanca trdno za noge, da je veknil in mi celo zaupal, da je na pristavi za svinjskega pastirja. Ob pojavu tolovajev v Bakovcih je utekla grajska služinčad. Njemu so veleli na seno, da bi vsaj živino odvezal, če bi začelo goreti.

Razveselil sem se nedolžnega človeka. Na mojo lepo besedo je ostal na senu. Pojasnil sem mu, da sem se oglasil v grajski kleti s poštenim ter potrebnim namenom in ne kot ropar in požigalec! Beseda je dala besedo, čutara naju je tako zblížala, da sva v objemu trdno zaspala.

Pozno zjutraj me je vzdramilo glasno govorjenje. Omencal sem si oči, sedel ter čakal, da se mi je vrnil spomin. Spal sem na kozolcu, kjer je bilo shranjeno seno prav zgoraj, ob straneh so se sušili snopi. Polukal sem previdno skozi lino. Pod kozolcem je mrgolelo vražjih Krucev in služinčadi. Vsi so se drenjali krog mojega konja in bili mnenja, da mora tičati nekje blizu tudi njegov gospodar.

Pasje duše madžarske, kar vsuli so se proti onim stopnicam in vsak je skušal biti prvi na seniku. Samopomoč je bila na mestu. Če se ne ubranim, me bodo nataknili na kolec, da se bom vical pri živem

telesu za požig in pokolj v Bakovcih. V vsej naglici sem zagrabil za pastirjevo gorjačo in počakal pri odprtini, da sta se prikazali dve glavi. Zamahnil sem na moč — treskl je odjeknilo z obeh betic — Čuti je bilo torkljanje po lesenih stopnicah in prilet cap — cap — na ilovnata tla — —

Spodnji so zagnali krike do Jezusa in Marije! V svesti sem si bil, da kar tako na naglo in praznih rok se me ne bo lotil nikdo več!

Ozrl sem se okrog po senu. Pogled mi je obvisel na trdo smrččem pobratimu — svinjskem pastirju. Siromak pijani je bil na mah slečen in že tudi v preobleki veržejskega strelca. Pastirske cote sem zavlekel po sebi, si opasal kravji rog in prešinila me je še misel: Draša, sedaj in urno, sicer bo po tebi! V pastirskem capju sem se spustil med množico, ki je vpila vame: »Svinjar, koliko Veržejcev je na seniku?«

Odrezal sem se, da samo eden s sabljo in puško!

Vsi so me imeli za pastirja. Nikdo mi ni sledil. Ustavil sem se pri svinjski ograji ter zatrobil v kravji rog. Svinje so se odzvale z glasnim buh — buh — in za menoj v krdelu na pašo.

radi tega pošiljam s čekom denarno kazni, katero bi bil moral plačati, če bi me bil opazil ter naznanil policist.«

Današnja lahkovnost.

V ameriških Združenih državah je prerokoval l. 1930 na podlagi zvezdoslovnih računov g. Viljem Fogeraux, da bo oktobra omenjenega leta konec sveta, ker bo začela naša zemlja ob drugo zvezdo. Prerok je začel graditi veliko betonirano podzemljsko klet, v kateri je hotel oteti pred splošnim poginom vsaj nekaj ljudi. Od vsakega pribežnika je zahteval kot prispevek k zgradbi kleti 500 dolarjev in

v katerega so bile vprežane krave. Krave pa so zdijvale proti domu. Pri domu pa so naglo zaokrenile ir. Ivan je z glavo zadel ob steno. Po dvakratnem obisku domačega g. zdravnika je bil odpeljan v slovenjgraško bolnico, kjer je dne 5. maja umrl. — Trgovino je otvoril dne 1. maja v našem trgu g. Rih. Cmork. Sedaj imamo v trgu sedem trgovin. — Za roarenberškega kaplana in kateheta je imenovan g. Podgornik Franc, dosedaj kaplan pri Sv. Trojici v Halozah. Dosedajni kaplan g. Pušnjak Bogomir pa je prestavljen v Vojnik za 2. kaplana in kateheta.

Sv. Primož na Pohorju. Po nebeško plačilo je odšla blaga in ljudomila Ledinikova mati Uršula Ledinik, stara 77 let. Dasi šibke postave, ji je Bog naklonil lepo starost, da je mogla čimdalje skrbeti za Ledinikovo lepo posestvo. Mož ji je umrl že leta 1918, nato ji je smrt pobrala zaporedoma vse otroke, eno hčer in tri sinove. Od teh sta si dva nasledovala na posestvu. Rajna je veliko storila za cerkev in za uboge. Ob veliki udeležbi ljudstva smo jo pokopali v pondeljek dne 7. t. m. Sprevod je vodil g. kaplan Alojz Pajtlar, brat sedanjega posestnika. V jedrnatih in iskrenih besedah je v imenu rajnice vzela slovo od hiše naš vrli ključar in župan g. Peruš. Na grobu se je čednosti rajne spominjal g. župni upravitelj. Letos smo položili k večnemu počitku že tri stare gospodinje. Poleg omenjene že prej p. d. Puščavnikovo in Tratnikovo mater. Naj počivajo v miru!

Fram. Dne 7. t. m. je umrl Andrej Šmirmaul, posestnik in bivši večletni občinski odbornik. Izredno veliko prijateljev in znancev ga je spremilo k počitku; saj je bil pokojni priljubljen in spoštovan radi svojega odkritega značaja in velike dobrotljivosti. V srca so nam segle pretresljive besede, s katerimi se je v imenu vseh poslovil od pokojnega g. Ivan Greif, župnik iz Turnišča. Pevski zbor je zapel na domu in pokopališču žalostinko, saj je bil pokojni velik prijatelj cerkvenega petja. Naj počiva v miru, težko prizadeti družinici pa naše iskreno sožalje!

Spodnja Poljskava. V nedeljo dne 6. maja smo do solz ganjeni izročili ob obilni udeležbi občinstva materi zemlji blagega in splošno priljubljenega posestnika, zadnji čas prevžitarja, Franca Koban v starosti 67 let. Rajni

je bil pridren in skrben gospodar na lepem posestvu blizu farne cerkve. Vse ga je spoštovalo radi njegovega mirnega in blagega značaja. To dejstvo je omenil domači g. župnik v svojem govoru ob odprtem grobu, v katerem je proslavljal njegove kreposti in lepe lastnosti. Rajni je bil veren in odločen krščanski mož in v tem oziru lep zgled vsem vaščanom. Svoje otroke je vzgojil strogo v krščanskem duhu, v njegovo hišo so zahajali le krščanski časopisi: »Slovenski gospodar« in »Bogoljub«. Zadnje leto se ni počutil več trdnega, začutil je v sebi kal bolezn, katera ga je priklenila nekaj časa na bolniško posteljo. Skrbno je pa prej vse uredil za ta in oni svet. Izročil je posestvo sinu Francetu, ki je pred leti dovršil kmetijsko šolo v St. Juriju ob južni žel; tako je že itak lepo urejena kmetija dobila pridnega in kmetijsko strokovno izobraženega naslednika. Blagopokojnemu ni bilo določeno, da bi dalje časa po življenjskem trudu užival pokoj na stara leta. Ljubi Bog, ki mu je bil rajni iz srca vdan, je hotel drugače: odkazal mu je večni počitek tam, kjer je rajski mir in veselje nad zvezdami, kjer že bivata dve hčerki rajnega in se zdaj veselita v družbi svojega očeta. Spavaj v miru, dobri krščanski mož! Ostalim, žalujoči ženi, sinovom in mlademu gospodarju Francetu pa naše odkrito sožalje!

Vrhole pri Laporju. Zvonovi župne cerkve v Laporju, podružne cerkve v Kočnem in tudi podružne cerkve sv. Lucije v župniji Studence pri Poljčanah so naznanili, da nas je zapustila za vedno nad vse dobra žena in ljubha mamica peterih majhnih otročičev. Terezija Robar v 40. letu svoje straosti. Nikdar ni poznala krega ali sovraštva s sosedi. Do siromakov je bila polna usmiljenja in dobrotljivosti. Bela žena je zamahnila koso ter jo pokosila dne 7. maja zvečer ob 8. uri. Kako je bila priljubljena, je pričal njen pogreb dne 9. maja. Marsikatero oko se je zasolilo. Nekaj lepih besed v slovo sta spregovorila tamkajšnji bližnji sosed pri hiši žalosti in njen brat orožniški podnarednik Lovro Steinberger. Pokojno priporočamo v molitev. Preostalim naše sožalje!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Dne 30. aprila se je poročil vrli mladenič Viktor Rajšp, posin iz Drvanje, z mladenko Anko Krajnc iz

Za mesec maj

vam nudimo sledeče kipe:

Srce Marijino							
cm	17	20	25	30	35	37	42
Din	36—	44—	56—	62—	94—	102—	110—
Marija Brezmadežna							
cm	20	25	30	30	30	42	60
Din	44—	56—	70—	80—	62—	150—	300—
Lurška Marija							
cm	17	20	25	30	37	42	50
Din	36—	44—	56—	80—	102—	125—	160—
Marija z Jezuščkom							
cm	25		40				
Din	66—		150—				

Pri naročilu napišite velikost in ceno. Priporočamo se za naročila!

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Trstenika. Ustanovila sta si novi dom na Drvanji. Bog daj novemu paru obilo sreče in blagoslova!

Sv. Bolfank v Slov. goricah. Tako praznično ozaljšano že dolgo ni bilo pri cerkvi Sv. Bolfanka, kot zadnje nedeljo meseca aprila. V svojo sredo smo namreč sprejeli novega, že težko pričakovanega g. župnika. Krasno vreme je omogočilo vsestranske priprave za čim lepši sprejem. Novega dušnega pastirja je pričakala velika množica domačih in celo sosednjih faranov. Njegov prihod v nedeljo popoldan je pozdravil g. Razbornik Ivan, urbanski župnik kot dosedajni naš provizor, in končno zastopniki vseh družb in društev, ki jih imamo. V zelenjem in s cvetlicami okiñčani cerkvi so bile nato prve večernice novega g. župnika. Večerna bakljada in podoknica je bila v počastitev novemu pastirju naših duš. Prihodnji dan je bila ob pol 11. uri dopoldne slovesna umestitev g. Letonja Franca kot župnika pri Sv. Bolfanku v Slov. goricah. Slovenska služba božja je bila opravljena ob številni asistenci mnogih povabljenih duhovnih gospodov. Vsi farani želimo novemu gospodu

mu je dovolil, da lahko shrani v sigurnem zavetišču tudi svoje dragocenosti. Nad 200 lahkovrnežev je plačalo po 500 dol. in je zaupalo preroku tudi zlato in razni nakit. Ljudje so se pripravljali, kakor bi se mišili vkrcati v Noetovo barko. G. Viljem Fogeroux je naenkrat izgubil neznanu kam. Z njim vred je skopnelo 100 tisoč dol. in vse mu zaupane dragocenosti. Opeharjeni Sev. Amerikanci še danes zamanj čakajo na — zvezdo repatico, ki bi naj uničila našo majko zemljo!

Najkrajše ime.

Morn. načelnik francoskega mesta Cherbourg je v činu admi-

Pobeg se je doigraval posrečeno. Bil sem prepričan, da bom pripeljal v Verzej celo svinjsko trajbo, ko sem zadel za Dokležovjem na močen oddelek krucevke konjice. Po izmenjavi vprašanj, kod in kam, sem jim natvezel, da ženem v Ižakovec k nerescu več prasic. Same bi nikakor ne šle tako daleč, sem moral pač s celo trajbo na pot.

Duše tolovajske, verjeli so mi in mi pustili, da sem tulil na rog ter zavil s svinjami ne v Ižakovec, pač pa v Verzej. Ščetinarji so bili tako poslušni rogu, da so mi sledili v vodo, splavali preko in z vsem svinjskim blagom sem se pojavil v — Verzeju.

Verzejski strelci so se vrnili praznih rok; jaz trobentač s celo trajbo svinj. Toliko še povem, da smo hodili vsi moški Verzejci mesece in mesece z mastnimi mustačami, Verzejke so imele špeha in masti kakor nikoli prej in ne pozneje.

Kaj so počeli Kruci s pravim pastirjem? Radi njegove usode me ni nikdar grizla vest. Pobratimstvo sva sklenila v temi in pri vsebini moje čutare. Zamenjal sem dobro obleko za ničvredne cunje. Kaj takega bi mi ne zameril niti turški Alah, kaj šele naš — neskončno usmiljeni in dobrotljivi Bog.

Drašek je poplaknil svoj doživljaj. Obljubil je ob priliki kaj več iz obilne zaloge istinitih vojnih spominov.

Cele tri dni ni bilo nobenega Kruca na spregled. Niti od daleč se ni bližala kaka ponovna nevarnost. Več kmetov je ostavljalo tabor po jutrih in hodilo gledat k živini po goricah in raznih skrivališčih. Krucev od nikjer — a tudi Verzejcev ne, da bi javili kot odgovor na grmado popolen poraz sovražnika. Četrto jutro so pozdravili tabor žalostne Matere božje, kakor bi bili pognali v noči iz tal, ne verzejski strelci — krucevski topovi! Sovražniki so pripeljano orožje zakopavali in obdajali z zakopi na treh gričih od ormoške strani. Cevi treh topov so bile precej dolge — znamenje, da bodo iz varnosti pred v zemljo zabitimi koli in brez nevarnosti vrole smole skušali zrahljati jeruzalemski tabor, da bo sčasom omehčan brez nadaljnjih izgub za naskok in zavzet. Kruci se niso pustili ugnati v kozji rog od miklavških kmetov. S strelji iz dalekonosnih topov so hoteli prisiliti branilce k predaji.